

כאן הם נפצעו כתאונת-דרכים. בתום תקופת-החלמה קשה הם הקימו תחנת-דלק ומינון בצד הכביש המוליך לימית. עכשיו שמו של א' צ'רלי צ'רלס-פיליפ הוא שי אבריאל. אבל הכל קוראים לו צ'רלי.

המיסערה המתה קהל בכל שעות היום. הוא היה מלך-הכביש. שומע הכל. יודע הכל.

סמוך למועד-הפינוי. ישבו במיט עדה עיתונאים מישראל ומכל רחבי העולם. צומת של מידע, כך כינו את המקום. שם קיבלו שיחות-טלפון. משם התקשרו עם כל העולם. צ'רלי העביר הודעות, תיווך בין מערכות-העיתונים לעיתונאים, התראיין ושוחח בטיבעיות גמורה עם כל אחד.

כאיש יחסי-ציבור מבטן ומלידה ביקש, וקיבל, אישור לנהל את תחנת-הדלק עד לשעות האחרונות לפני כניסת המיצרים לאזור. לפני שעזב הצטלם כשטלאי צהוב על רשיביגרו. למחרת התפרסמה תמונתו בכל העיתונים. שי אבריאל צ'רלי אברג'יל א' צ'רלי צ'רלס-פיליפ ומילחמתו באנונימיות.

אחרי-כך נסע לכארבאדוס. אחרי שנה חזר. הוא עבד כצלם בנית-המרי שפט בתל-אביב. הצלמים המקומיים זוכרים אותו כגבר מהודר, אוהב במי-זודות-מתכת מלאה במצלמות היקרות והמשוכללות ביותר, כיסוי רוויים בכסף. טיפוס חריף וחלקלק, יודע להסתדר בשטח. לנו סיפר שהוא עובד למען עיתונים דניים.

אולי ההתחככות היומיומית בזנות ובכסטרוריהו בנית-המישפט, ואולי תם נוסטלגיה, הזכירו לשי אבריאל כי גם בארץ יש ביקוש למין.

הוא פתח את ו'איי.פי. ימי-סקנדינביה ביה הרחוקים, הוזהרים, השתכפלו במי-הדרה תל-אביבית. ביאטה, שהפכה מאשתו לגרושתו, הצטלמה לקטלוגים. אבריאל לא התעצל, שלח את החוברת הקטנה, המלאה בתצלומי-עירום, למני-הלי מיפעלים גדולים, פירסם מודעות בעיתונות-ישראל, קיווה לשוב אל הימים העליונים ההם.

שתי מודעות לדוגמה: ביריעון התיירות השבועי בשפה הגרמנית, אחרי הקדמה של אברהם שריר, שרה-התיירות, הופיעה מודעה על עמוד שלם: ו'איי.פי. שירות-ליווי בינלאומי. הסוכנות בעלת המבחר הגדול ביותר של מלוות. הסוכנות שיש לה הסטודנטים והסטודנטיות האלי-גנטיות ביותר, בתל-אביב, בחיפה, בירושלים או בפאריס. הסוכנות היחידה לתיירים שיש לה דוגמניות-צמרת. סודיות מובטחת. מתקבלים כרטיסי-אשראי. בחר נא את הליווי שלך מתוך קטלוגי-הצילומים המצוי במישרדנו ברחוב מוצקין 22 בתל-אביב, או טלפן למיספר 443745 או: 03-5464514

את המודעה ליווה תצלומה של ביאטה, הלבושה בחצאית-עור שחורה, בעלת חמישה שסעים וחולצה אדומה, פתוחה למחצה.

נוסח המודעה כשכועון המקביל, בשפה הצרפתית, שגם בו יש הקדמה וצילום של שרה-התיירות: ו'איי.פי. שירות בינלאומי לליווי. סטודנטים וסטודנטיות מפתות מאוד. הסוכנות המתמחה במיוחד לתיירים, כדי להפוך את היותך בחיפה, בתל-אביב, בירושלים ובאילת לנעימה יותר.

גם מודעה זו הומינה את התיירים לכחור את הליווי מתוך אלבום-תמונות, נות, הוסיפה את מיספרי הטלפון וקבעה שמתקבלים כרטיסי אשראי. בתמונה הנלווית — נערה בלוגי-דיית, הנראית סקנדינבית.

במהרה התברר כי כל מה שקרה שם אכן חזר על עצמו כאן. כאן, כמו שם, ראה ברכה בעסקיו. כאן, כמו שם, נעצר לכסוף. בטיעונים נרגשים הוא ניסה לשכנע את השופט כי מעצרו אינו מוצדק. אלפי דולארים הכנסתי לקופת המדינה, אמר. השופט לא קיבל את הטיעון. שי אבריאל צ'רלי אברג'יל א' צ'רלי צ'רלס-פיליפ נשאר במעצר. תחנה אחרונה, אר לא סופית.

כשבא גידעון נקש לבית-החולים, נטו הרופאים שלא לחברו למכש מישפחתו לא רצתה בכך. אך כשראו שמותו קרב, התחרטו וביקשו

זריקה-האדומה

ה30, נשואה ולומרת מוסיקה בבית-הספר למוסיקה ברמת-השרון, וחגי בן 28.

גידעון עבד בחברת-החשמל כמפי-עיל חררי-הבקרה במשך 25 שנה. לפני שנה החל מרגיש חולשה ברגליו. תחילה לא הצליחו הרופאים לזהות את מחלתו. רק כעבור זמן וכדיקות מרובים זוהה כי נקש סובל ממחלת ניוון-שרירים, שטופה הוא מוות בחנק.

הידרדרותו היתה מהירה מאוד, והביאה אותו למצב של חוסר אפשרות מחלט לנוע. כתוצאה מניוון-השרירים קשתה עליו הנשימה באופן טיבעי, ו-לכן עבר ניתוח להרחבת קנה-הנשימה. מאז הניתוח לא מסוגל גידעון לדבר.

לפני ארבעה חודשים אושפו בבית-החולים קפ"ן ברחובות, במחלקה פני-מית ג'. למנהל המחלקה, פרופסור צבי בנטואיץ ולצוות-הרופאים היתה הת-לבטות קשה — האם להאריך את חייו של החולה באמצעות מכשירים, או שמא עדיף שלא לחברו, ובכך אומנם לקצר את חייו, אולם לחסוך ממנו סבל רב.

בשני המיקרים ברור היה לצוות ה-רפואי שהסוף יהיה זהה, השאלה היתה משך החיים ואיכותם.

לשאלה שניצבה לפני הרופאים יש כמה היבטים. במיקרים בהם יש סיכוי כלשהו שהאדם לא ימות ויש אפשרות, תהא קטנה ככל שתהיה, שהחולה יחלים, לא קיימת כל התלבטות. הרופ-אים יעשו את כל המאמצים להשאיר את החולה בחיים, גם אם יפגע הדבר באיכות חייו. במיקרים בהם אין לחולה כל סיכוי להחלים והמוות הוא ודאי והשאלה היא רק עניין של זמן, מצטרפים שיקולים נוספים.

יש מיקרים בהם אין הצוות נוקט בכל אמצעי פעיל כדי להאריך את חייו החולה, ויש מיקרים שמערכת השר-קולים מורכבת גם מרצון המישפחה, ולעיתים אף מרצונו של החולה עצמו. ברגע שחולה מחובר למכשיר-הנשימה, לא ינתקו אותו עד אשר ימות מוות טיבעי.

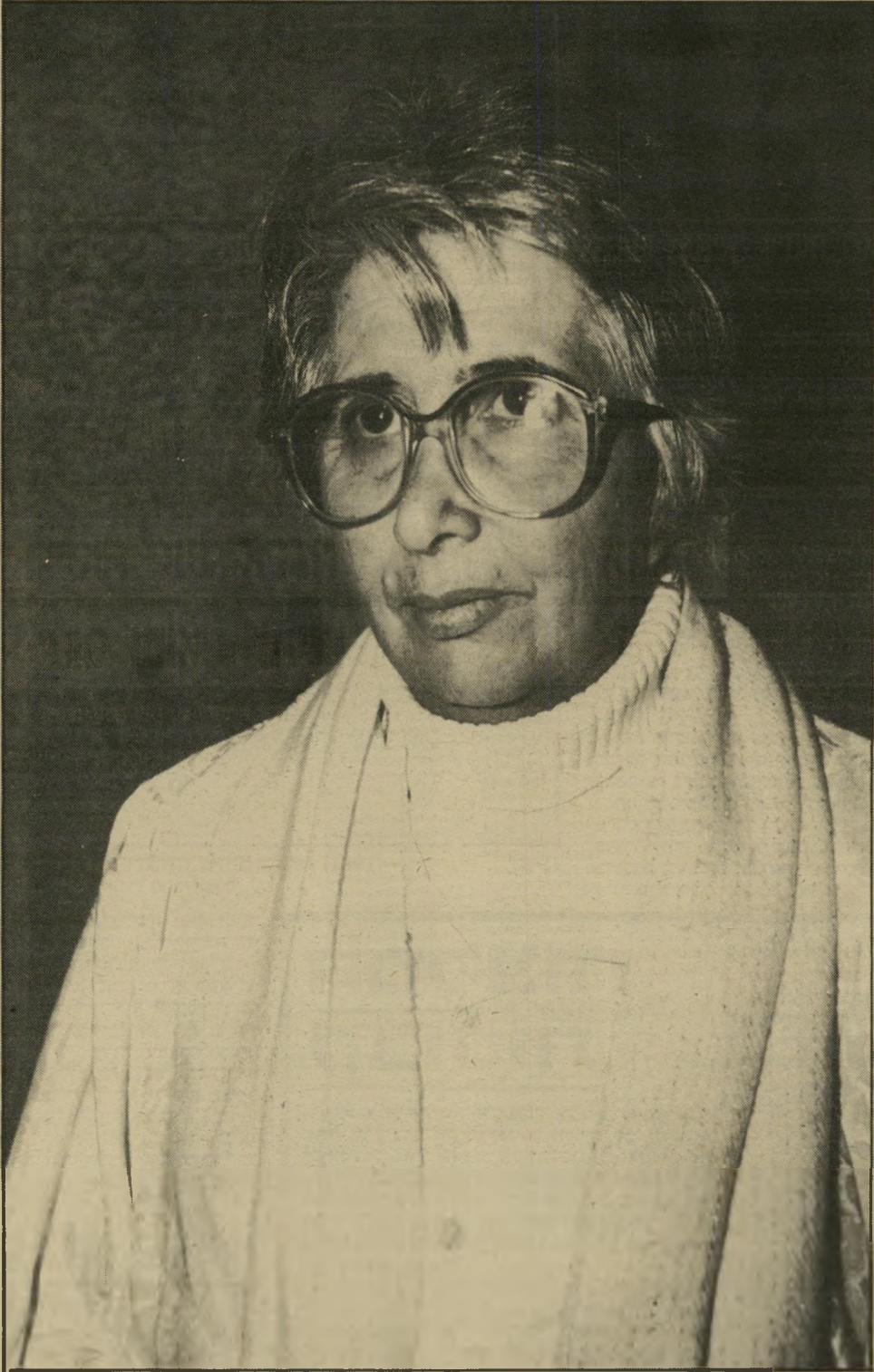
במיקרה של גידעון נקש, ביקשה בתחילה המישפחה, וגידעון עצמו, שלא לחבר מכשירים לגופו.

כשהנשימה קשתה עליו מאוד וה-מוות נראה קרב, חזרה בה המישפחה וביקשה שיחברו למכשיר-הנשימה. ל-דעת רופאים במחלקה יכול החולה ל-האריך חיים עוד שנים באמצעות ה-מכשירים, שכן הוא לוקה בשריריו ב-לבד. ליבנו במצב טוב. אולם הוא אינו מסוגל לעשות דבר, למרות שהוא ב-הכרה מלאה.

מישפחת נקש פנתה למנהל-ה-מחלקה, הפרופסור בנטואיץ, וביקשה לנתק את גידעון מהמכשירים. תשר-בתו היתה שהוא מכין את בקשת המישפחה, גם מהבחינה הריגשית, וגם מהבחינה ההגיונית, אולם קיים חוק ה-אוסר עליו איסור מוחלט לגרום ל-קיצור חייו של אדם.

במצב זה נמנעים הרופאים מלהזריק לחולה תרופה כלשהי העלולה להביא להידרדרות במצבו, ובסופו של דבר למותו של החולה.

השאלה אם מותרת המתח-חסר ב-

דינה נקש יש לחסוך בסיבולו

והידרדר במהירות. מישפחת נקש ניסתה את מולה אצל רופאים ידועיים בצרפת. מלבר רופא אחר, זיהו כל הרופאים שאכן מרובר בניוון-שרירים. למחלה זו לא נמצאה תה הראשונה של מישפחת נקש, אלא שהמישפחה חזרה בה וביקשה שיחברו למכשיר, והרופאים נהגו בהתאם.

גידעון נקש אושפו בבית-החולים ל-פני ארבעה חודשים במצב של חוסר-תנועה מוחלט. העיניים היו האיבר ה-יחיד בגוף שעדיין פעל. נקש לקה לפני שנה בניוון-שרירים, ומאז הלך מצבו

מישפחת נקש ניסתה את מולה אצל רופאים ידועיים בצרפת. מלבר רופא אחר, זיהו כל הרופאים שאכן מרובר בניוון-שרירים. למחלה זו לא נמצאה תה הראשונה של מישפחת נקש, אלא שהמישפחה חזרה בה וביקשה שיחברו למכשיר, והרופאים נהגו בהתאם. גידעון נקש אושפו בבית-החולים ל-פני ארבעה חודשים במצב של חוסר-תנועה מוחלט. העיניים היו האיבר ה-יחיד בגוף שעדיין פעל. נקש לקה לפני שנה בניוון-שרירים, ומאז הלך מצבו

הרופאים בהתלבטות

גידעון נקש נולד באלג'יריה, ב-1934. בתחילת שנות ה-50 עלה עם מישפחתו ארצה. כאן פגש את דינה, ילידת ארגנטינה, והשניים הת-חתנו. לזוג נקש שני ילדים: צילה בת

צביקה טישלר, ידועות אחרות